

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΘΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΩΜΩΝ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΝ ΠΑΡ' ΑΓΑΠΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ

ΗΔΗ ΔΕ ΕΚΔΟΘΕΙΑ

Υπὸ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΟΥ

φοιτητοῦ τῆς Ἰατρικῆς.

Πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΝΤ. ΧΑΛΟΥΛΟΥ

(Πλησίον τῶν Ἀγίων Θεοδώρων.)

1884

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΙΗ'.

ΜΝΗΜΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστώμεν στίχ. Η'. ἤχος δ'.

Ὡς γεννητὸν ἐν μάρτυσιν.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, τὸ σεπτὸν κειμήλιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Πατριαρχῶν τὸ θησαύρισμα, Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ παθῶν ἐκμειωτὴν, τῶν δαιμόνων ἀντίπαλον, καὶ συνόμιλον, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, τῆς τε ἄνω καὶ τῆς κάτω Σιών δοξάζαν τὸν θεῖον Μόδεστον σήμερον Δίς.

Ιερέων ὁ σύλλογος, μοναζόντων τὸ σύστημα, δεῦτε εὐφημήσωμεν θεοῖς ἅσμασι τὸν Ἱερόαθλον Μόδεστον, τὸ ἄνθος τῆς φύσεως, τῶν πιστῶν τὴν καλλονὴν, καὶ τὸν στύλον τῆς πίστεως τὸν ἀκράδαντον, τὸν φυλάττοντα πάντας ἐκ παντοίων, νοσημάτων καὶ ποικίλων, ἐρετοῦς καὶ κτήνη ἐκ θλίψεων. Δίς.

Τὸν ποιμένα τὸν ἄριστον, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, τὸν Ἱερομάρτυρα θεῖον Μόδεστον, ἁσματικῶς ἀνυμνήσωμεν, βοῶντες, γηθόμε-

νοι, ἡμῶν σκέπη κραταῖα, μὴ παρίδῃς τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ πρόφθαπον, ἐξελεσθαι κινδύνων σοὺς οἰκέτας, καὶ παντοίας ἀλγῆ-
δόνο, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου. Δίς.

Ιερέων ἐν χρίσμασι, καὶ μαρτύρων ἐν αἵματι τῷ Θεῷ προσήγα-
γες τελεώτατα, σαυτὸν ὡς θυμὰ εὐπρόσδεκτον, αἰοῖδιμε Μόδεστε,
Ἱερέων ἢ κηρίσι, καὶ ἡμῶν τὸ προσφύγιον τῶν τελούντων σου
τὴν πανσέβαστον μνήμην ἐτῆσίως καὶ τιμόντων θείοις ὕμνοις τὴν
φωταυγὴ καὶ πνυσεβάστον. Δίς.

Δόξα ἤχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες τὸν Χριστοῦ Ἱερομάρτυρα Μόδε-
στον ὕμνοις τιμήσωμεν· τῶν γὰρ τυράννων τὰς ἀπειλὰς ὡς οὐδὲν
λογισάμενος, καρτερία τὸ στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσατο, ὃ
καὶ νῦν παριστάμενος, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ
πάθῃ τελούντων τὴν ἱεράν αὐτοῦ, καὶ πανσέβαστον αἴτησιν.

Καὶ νῦν ἤχος β'. τῆς ἐορτῆς. Κυπριανοῦ.

Ιδοὺ καιρὸς ἡγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου Σπῆλαιον, ἢ
Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγά-
λλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν.

Ακούσατε ὄρη καὶ βουνά, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι
ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἐπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλόανθρω-
πος.

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Διότι οὐκ ἐστὶν ἐπὶ τὴν ἐκτελέσειν τὴν ἀναπαύσει ἐσθαι. Γῆρας γὰρ
τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ

ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος.
Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν
μετετέθη. Ἠρώτα, μὴ κακία ἀλλάξῃ, Σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος
ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ κα-
λὰ, καὶ βερβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἀκακόν. Τελειωθείς
ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἐσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ
ιδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον
ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκ-
λεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψῃται αὐτῶν βάσα-
νος· ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τέθνηναι, καὶ ἐλογίσθη κάκω-
σις ἢ ἐξέσθις αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ
εἶσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει Ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἡ
ἐλπίς αὐτῶν Ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα
εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς
ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χονευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ
ὡς ὀλακάρπωμα θυσιᾶς προσεδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπι-
σκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ δια-
θραμύονται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύ-
σει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνή-
σουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ Πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅ-
τι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἔκ-
λεκτοῖς αὐτοῦ.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συ-
ναχθήσονται Ἀρχόντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐ-
τοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν
τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθώτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.
Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς

ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γινῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνείδησα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τις ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν λιτὴν ἤχος· α'.

Ιερομάρτυς Μόδεστε ἐνδοξε, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ σε οὐ πῦρ οὐ μάστιγες, οὐδὲ ξίφος χωρίσαι ἴσχυσαν· ἀλλ' ἀνδρείως ἐν μέσῳ τοῦ σταθίου τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα, κατέστρεψας θεόφρων ἐκτενῶς οὖν πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικοῖς πόνοις ὠραῖσθεις, καὶ Ἀρχιερατικοῖς χρῖσθεις, χρίσκει δοχεῖον τῆς ὑπερφώτου ἐδείχθης τριάδος, ὑπὲρ ἧς καὶ τὸ αἷμα σου προθύμως ἐξέχεας Μόδεστε πανεύφημε· διὸ ὡς περ' αὐτῆς τρίπλοκον ἀμαράντινον στέφανον λαβὼν, καὶ παρρησίαν ἔχων, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος δ'. λιτῆς.

Αγγελικὸν βίον ἐν γῇ ἐπιδειξάμενος Ἱερομάρτυς Μόδεστε, ψήφῳ Θεοῦ τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον ἐνεχειρίσθης, καὶ ἐν Καθέδρᾳ Ἀρχιερέων καθίσας τὸν κύριον τοῖς ἐνθούσις ἔργοις σου ἐδόξασας· διόπερ καταντήσας εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἐνθα ὁ πρῶτος ποιμὴν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς, ἀπαύστως τὴν ὑμνωδίαν αὐτῷ ἀναπέμπων, εἰρήνην τε καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴν τοῖς ὑμνηταῖς σου βραβεύεις ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἱσθῷ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἱερομάρτυς Μόδεστε ἡ ψυχὴ

σου πτερωθεῖσα, τῶν αἰκισμῶν διέπλευσεν ἀθρόγως τὸ χαλεπὸν κλυδώνιον, καὶ περιχαρῶς κατέλαβε λιμένας τοὺς ἐπουρανίους· ὅθεν παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ δεσποτικῷ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου, τῶν σωματικῶν ἀλγυθόνων βυσθῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς ἀνω δόξης, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Η παμφανὴς σου σήμερον ἀνέτειλε μνήμη Μόδεστε, ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀκύνστως δαδουχεῖ τὰ ἱάματα, νόσους ἀποσοδοῦσα ἀνθρώπων, καὶ πάθη κτηνῶν θεραπεύουσα· ἱκέτευε οὖν αἰεὶ ὡς ἱατρός, παρρησιᾶς τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν λιτὴν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε.

Σ Ἀπόστιχ. εἰς τὸν στίχ. β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν. καὶ οὗτος ἐκλογῆς σε προῖδὸν μάκαρ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ βλέπων κρύφια, ἄξιον καθέστηκε, ποιμένα θείας Σιών, ἣν πανσόφως κατήρδευσας διδάγμασι θείοις, καὶ καρπὸν σωτήριον αὐτὸν ἐξήνεγγας, Μόδεστε τῆς πίστεως ὄντως καὶ τῷ αἵματί σου προθύμως, τέλος ἀπεσφράγισας θεόσοφε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ Κέδρος.

Δεῦτε ἱερέων ἡ πληθὺς καὶ Ἀρχιερέων οἱ δῆμοι Πατριαρχῶν ἡ κρηπὶς ἄσματος τιμῆσωμεν τὸν Ἱεράρχην Χριστοῦ τὸν τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ νίκης λαβόντα, στέφανον ἀκέραιον, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οὐπερ παρυστὸς νῦν τῷ θρόνῳ, νέμει δαψιλῶς τὰς ἰάσεις πᾶσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. οἱ ἱερεῖς σου ἐξ ὕρις ἐνδύσονται.

Ο ἱκὼν ἀπετέλεσας στυτὸν, Πνεύματος Ἁγίου τρισμάκαρ,

καθάρως σου τὴν ψυχὴν καὶ τῷ θεῷ χρίσματι Ἀρχιερεὺς γεγὼ-
νὼς ποδηγέτης τε ἐνδοξῆς λαοῦ καὶ προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσι
σου τὴν θέαν ἄθλησιν, αἰτῆσαι παμμάκαρ δοθῆναι, λύσιν τῶν
δεινῶν σαῖς πρεσβείαις, καὶ ἁμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν.

Σ

Δόξα ἡχος γ'.

ἡμερον ἢ φωταυγῆς ἀνέτειλε μνήμη σου τρισμέγιστε Ἱερο-
μάρτυς Μόδεστε, φωτίζουσα τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, ταῖς μαρ-
μαρυγαῖς τῶν θαυμάτων σου ἐν ᾗ τῷ πανσέπτῳ σου συναθροισθέν-
τες τεμένει καθικετεύομεν κρίζοντες λύσον ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τὰς
συμφορὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνυμνούντων σε πόθῳ πνεύ-
σῃ.

Ι

Εἰς τὸν στίχον. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς.

Λωσφ, εἰπέ ἡμῖν. Πῶς ἐκ τῶν ἁγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἑγ-
κυον φέρεις ἐν Βηθλεὲμ; Ἐγὼ φησι τοὺς Προφῆτας ἐρευνήσας,
καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου, πέπεισμαι ὅτι Θεὸν γεννήσει, ἢ
Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν
ἤξουσιν, σὺν δώροις τιμίους λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς,
Κύριε δόξα σοι.

Ο

Τὸ ἀπολυτικίον ἡχος δ'.

οὐκ οἶσιν τὸν βίον σου διαπεράσας σοφῆ, ποδῆρει κεκόσμησαι
Ἱερωσύνης παιδρῷ, Ἱερόαθλε Μόδεστε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας προ-
θυμώτατα πάτερ, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ συναγάλλῃ,
πρεσβέων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφραμούντων σε.

Ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον καὶ ἀπόλυσις.

ἐν τῷ ὁρθρῳ Καθίσματα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως.

Σ

οἱ τὸν σωτῆρα ὀλκῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σέ

τανυθέντα, τοὺς τυραννοῦντας ἡνεγκας στερεῶς καρτερῶς πλάνην
τὴν καχέσπερον, νουνεγῶς ἀποκλίνας· ὅθεν Μόδεστε καὶ αὐτὸς
σὲ δοξάζει, ἐν οὐρανοῖς ἁγίως καὶ ἐν γῇ διὸ καὶ σκέποις τοὺς σὲ
ἐορτάζοντας.

Ο

Δόξα τὸ αὐτὸ. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

οὐ σιωπήσωμεν ἅει Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιον· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐξόρυσσας
ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις ἅει ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ε

Ἔτερον ἡχος α'. τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ἐκπλήττει πάντα νῦν, τῶν μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς ἴσχυεν ἡ
σὰρξ, ἐνεγκεῖν φρικτὰ πάθη· ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας, σὺ στερεῶς ὡς
τις ἄσαρκος, ὄντως Μόδεστε, ἰσχὺν λαβὼν ἀπὸ ὕψους, κατευμα-
ρθεῖν τῶν δριμυτάτων βασάνων· διὸ σε δοξάζομεν.

Μ

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστισεν ἡμᾶς,
πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ
θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ
κραταὴ προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

Π

Ἔτερον μετὰ τὸν πολυέλεον.

Θείας πίστεως

ἅσαν εὐφραντας, Ἱερωσύνη, καὶ σὴν αἵματι, τὴν ἐκκλησίαν ἐν
Ἱερουσαλὴμ γὰρ τὸ χρίσμα σοὶ δέδοται, καὶ τὸ σὸν αἷμα ἐν ταύτῃ
ἐξέχεας. Παύλου μέτοχε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θ

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου·

ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπίσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον μικτέρα παρ-
θένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμε μόνος Κύριος αὐ-
τὸν ἐκτενῶς ἰκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

προκείμενον ἤχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἡ ἐν τῷ λιθάνῳ
πληθυνθήσεται.

στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ.
τὸ, Πᾶσιν πνοή, Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην. ὁ Ν΄. ψαλμός.

Δόξα. ἤχος δ΄.

ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα στίχ. Ἐλέησάν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Ἰδιό-
μελον. Ζήτει ἐν τῇ λιτῇ οἶον βούλει. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.
τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ΄. ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἡ-
μέρας καὶ τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. β΄.

Σκύματα θαλάσσης εἰς ἡ. καὶ εἰς στ΄.

τόματι πηλίνῳ καὶ γλώσσῃ γεώδει, σὲ τὸν ἱσάγγελον, ὑμῖν
ἐμότιμος Μόδεστε, φῶς οὐρανόθεν. δυσωπῶ σε ταῖς πρεβείαις σου
ἐξαστράψας φώτισον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μου.

Υλὴν φθειρομένην, καὶ ἰέουσιν δόξαν καὶ κόσμον σύμπαντα,
καὶ κοσμοκράτορα παραδραμὼν ἀντὶ πάντων, τὸν Χριστὸν ἐκτήσω
Μόδεστε, οὐ τρωθεὶς τῷ ἔρωτι ἐνήθλησας στερόντατα.

Μέγας ἐν σημείοις, καὶ τέρασιν ὥφθη πολὺς ἐν θαύμασι, καὶ

περιβόητος, ὕδατι μόνῳ βαντίζων, καὶ ἰώμενος τοὺς κάμνοντας,
βροτοὺς, σὺν ταῖς κτήνεσιν ὧν λίαν συμπαθέστατος.

Γένος τῶν ἀνθρώπων βουλόμενος σῶσαι ὁ ὑπεράγαθος, μήτηρ
ἐσκήνωσεν ἀπειρογάμου Παρθένου, καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται,
τοῦτον προσκινήσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Σε τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Μέλλων ἀναβαίνειν εἰς μέγιστον ὕψος Ἱερωσύνης, νυκτὸς ἐπὶ
τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ πάτερ ἔφθασας, καὶ πρᾶσαι ἡ ἐμμόνως σου
καύτας ἡνέφξας θαυμάσθεις τῷ ἐγχειρήματι.

Εχρίσέ σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὁ Θεὸς σου παρὰ τοὺς σοὺς
μετόχους ἀγαλλιάσεως ἔλαιον, καὶ μύρον θείου χρίσματος. καὶ
ἐξέχύθη σου δαψιλῆς χάρις ἐν χεῖλεσι.

Εχθροὺς τοὺς ἀράτους, καὶ δράκοντας νοητοὺς, τῇ δυνάμει
τοῦ Χριστοῦ καταπατήσας καὶ βασιλέα τὸν ἐχθιστον, καὶ σοβαρὸν
τῇ χάριτι σταυροῦ κατέβαλες, ἐναθλήσας καρτερώτατα.

Ινα χωρίσης ὅλην τὴν ἑλλαμψιν τῆς ἁγίας τριάδος ἐστύλθωσας,
τὸν νοῦν σου, οἷα νεόσμηκτον ἔσοπτρον, καὶ τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυν-
σας Μόδεστε, ἐνδοξε ἀρετῶν, καθαρωτάτῳ φωτί.

Η σύλληψις ἄνευ πάθους, ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον Παρθένε
τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλούμενον ὑπερ-
φῶς μυστήριον, ἡμῖν ἐπέφανε λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Θεός.

Φ **Κάθισμα. ἤχος δ'. ταχὺ προκατάλαβε.**

αἰδρύνας τὸν βίον σου τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς πανένδοξε Μόδεστε, αἵματι μαρτυρίου, σεαυτὸν δὲ φοινίξας ἄνω πρὸς τὰς αὐλούς μετετέθης χάριτας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν πάτερ ἱκέτευε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σὺν υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρίᾳ Πανάχραντε, λύσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση Παρθένε τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὁ ᾠδὴ δ'. τὴν ἐν σταυρῷ σου θεὸν κένωσιν.

ἐν ὑψίστοις παριστάμενος τῷ Θεῷ νοερῶς καὶ σὺν ἀγγέλοις ἁδὼν ὕμνον αὐτῷ τρισάγιον, καὶ ἐν ἱερᾷ πρεσβυτέρων καθέδρᾳ, ἤνεσας τοῦτον ἐν γῇ.

Ράβδῳ πυρίνῃ τῶν δογμάτων σου, εἰδώλων ἔπεμες τὴν πλάνην Ἱεράρχα, κυματινομένην θάλασσαν, ὥσπερ Μωϋσῆς ἐρυθρὰν ὁ θεόπτης ἐνδοξε Μόδεστε, ἐξηγητὴν Ἱεροκήρυκα, ἐρμηνέα σοφῶν τῶν γραφῶν καθιστᾷ σε τὸ πνεῦμα τὸ πανάγιον, ταύτας τῷ λαῷ ἐν συνέσει καὶ χάριτι ἀναπτύοντα.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου ἄχραντε ἀγνή, ὃν ὕμνων κόσμος ἅπας προεορτάζει φαιδρῶς.

Ὁ ᾠδὴ ε'. Θεοφανείας σου Χριστέ.

πρὸ γενέσεως εἰδής, τὸ καθαρὸν καὶ ἅγιον τῆς ψυχῆς σου, καὶ πρὸ τοῦ πλασθῆναι ἐν τῇ μήτρᾳ σε ἀγιάσας ἅγιε Μόδεστε,

ὡς προφήτην ἄλλον σοφῶς, Ἱερειάν σε ἄγρυπνον ποιμένα, καὶ ὠλόακα τῆς Σιών ὄντως προβάλλεται.

Τὸ προκαϊνόν σε φῶς, ἐρ' ὑψηλὴν τῆς Ἀρχιεροσύνης, Μόδεστε λυχνίαν ἀνεβίβασε, μέγα φῶς τοῦ κόσμου τυγχάνοντα, ὅπως ἴδωσι διὰ σοῦ φῶς ἐπιγνώσεως οἱ ἀπεγνωσμένοι, καὶ φέγγος ἐπιστροφῆς ἐκ τῶν εἰδώλων σφε.

Νόμοις Χριστοῦ ἀκολουθῶν, τὸ ἀσθενεῖν συμπλῶς ἐπισκέψω, καὶ πεπλανημένον ἐπ' ἀνήγαγες, τὸ νοσοῦν μάκαρ Μόδεστε, καὶ τὸ καταρράγεν αὐθις ἀνήγειρας, καὶ ἐπανορθώσω ὡς γνήσιος καὶ καλὸς οὐ μισθωτὸς ὢν ποιμὴν.

Θεοτοκίον.

Εν Θεῷ πνεύματι προδηλῶν, τὴν ἐξ ἡμῶν ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, Ἰσαΐας ἀνεβόα Κύριε γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος, τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραάμ, ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ φυλῆς κατὰ σάρακα παρθένος ἄνευ σπορᾶς ἔρχεται τίκτουςα.

Ὁ ᾠδὴ στ'. τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ροαῖς τῶν αἱμάτων σου, κατακλύσας θολερὰ, τῆς ἀσεβείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὠράθης, τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα τῶν πιστῶν Ἱεράρχα μάρτυς Μόδεστε.

Ισχύει τοῦ πνεύματος τὴν ψυχὴν περιφραχθεῖς, τῆς πονηρίας πνεύματα ὑπομονὴ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διάδημα ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω Ἱερόαθλε.

Ὁβίος σου τίμιος. ἡ ζωὴ, θεοτερπής, καὶ ἱερὸς ὁ θάνατος, δεδοξαμένος ἐναντι τοῦ Θεοῦ, τρισόλβιε Μόδεστε, ἱερέων ἀκρότης καὶ τὸ καύχημα. Θεοτοκίον.

Ηρίζα ἐβλάστησεν, Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ αὐτῆς, ὁ προσελθὼν Θεὸς ἡμῶν, ἐλπίς ἐθνῶν ἀνάπαυσις καὶ τιμὴ, ὡς πάλαι προέφησεν Ἡσαΐας, ἐνθὺς φωτιζόμενος.

Κοντάκιον. ἤχος γ'. ἡ Παρθένος σήμερον.

Ιακώβου μάκαρ, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διάδοχον ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους, στέφομεν τὴν Θεῖαν κάραν σου ὡς εἰδότες, κραζόντες μὴ ὑπερίδῃς τοὺς σοὺς οἰκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας Ἱερῶν καὶ μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Ὁ οἶκος.

Τῶν ἱερῶν τὸ ἐκλαμπρον κλέος, καὶ τῶν μαρτύρων τὴν πάντερπνον δόξαν, δεῦτε πάντες ἐν ὕμνοις τῶν ἁσμάτων πιστοὶ Μόδεστον εὐφημήσωμεν τὸ γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ ἐν ἄθλοις σεπτοῖς, ὁμβρίζει ἡμῖν ἀντὶ αἱμάτων ἱερῶν ἱαμάτων ἀκένωτα βεύματα τοῖς τελούσι τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ βοῶσι πρὸς αὐτὸν μετὰ δεούσης προθυμίας καὶ πίστεως, χαίροις τῶν ἱερῶν καὶ μαρτύρων Μόδεστε καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνί. ΙΗ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Μόδεστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

»Φέρε Μόδεστε πικράκαρ καὶ σὸν τάφον.

»Ἡ τὸν τάφον φέρουσα γῆ τοῦ Κυρίου

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΜΟΔΕΣΤΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Οὗτος ὁ τοῦ Θεοῦ θαυμαστός ἄνθρωπος, ἐγεννήθη, καὶ ἐμαρτύρησεν εἰς τὸν καιρὸν τῶν ἀπίστων εἰδωλολατρῶν· νέος δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντας ἦτον βοσκὸς βοδίων· κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν, ἀπολιπὼν τὸν βίον ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων ὁ θεὸς λέγων· πλάτων, ἐσυναθροίσθη ὅλον τὸ πλῆθος εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ κλείσαντες τὰς πύλας τοῦ Θεοῦ καὶ σφραγίσαντες ἐπιμελῶς ἐπερίμεναν ἐξώθεν, ποῖον Ἀρχιερέα καὶ ποιμένα θέλει τοὺς ἐξαποστείλῃ ὁ Θεός· διότι τοιαύτην καλὴν συνήθειαν εἶχον, ὅποτε ἤθελαν νὰ χειροτονήσουν Ἀρχιερέα τοὺς, ὅποιος ἤθελαν ἐμπορέσει νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας τοῦ ναοῦ διὰ προσευχῆς ἐκείνον εὐθὺς ὡς ἄξιον ἐχειροτονοῦσαν· τότε λοιπὸν, ὡς ἀπὸ Θεῆς χάριτος ὁδηγηθεὶς ὁ Ἱερεὺς Μόδεστος, ἔφθασεν εἰς τὰς πύλας τοῦ ναοῦ, καὶ εὐθὺς διὰ προσευχῆς ἡ θύρᾳς ἀνοίχθησαν, καὶ ὁ θεὸς Μόδεστος Ἀρχιερεὺς τοῦ Θεοῦ ἀποκατεστάθη, διὰ τὴν ἀπλότητα, καὶ ἀγάπην, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν Θεόν, καὶ καθαρότητα, ἐδέετο δὲ τοῦ Θεοῦ καθεκαστην νὰ τοῦ δοθῇ καὶ χάρις εἰς ὠφέλειαν. Ὁ Θεὸς λοιπὸν, ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτῶν, ἐχάρισε καὶ εἰς τὸν δοῦλόν του πλουσιωτάτην δύναμιν εἰς τὸ νὰ ἱατρῶν τὰ ζῶα, καὶ

ἀκούσατε ἐξ ἀρχῆς τὸ πλῆθος τῶν θαυμάτων του. Ἄνὴρ τις οἰκοδόμος τὴν τέχνην, ἐν καιρῷ θέρους, ζεύξας τὰ βόδια του, καὶ βάνωντας φορτίον εἰς τὸ ἀμάξι, ἐπήγεγεν εἰς τὸ ἀλώνι του· ὁ δὲ φθονερός διάβολος θέλωντας νὰ βάλλῃ εἰς κόπον τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ Μόδεστον, ταραξάς τὰ βόδια εἰς τὴν στράταν, τὰ ἐξέριψεν εἰς τὴν γῆν ὥσπῃ νεκρά, καὶ ἀκίνητα· ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν κλαίωντας ἐφώνησεν· ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Μοδέστου βοήθησον τοὺς βόας μου ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος γνοὺς τῷ πνεύματι τὴν βλάβην τοῦ Σατανᾶ ἐφθασε δρομαῖος καὶ διὰ προσευχῆς ἐσύκωσε τὰ βόδια καὶ ἀνεχώρησε, πηγαίνωντας δὲ ὀλίγον παρεμπρὸς ἔπεσον καὶ δεύτερον· ὁ δὲ ἅγιος γνοὺς τῷ πνεύματι, καὶ τότε ἐγύρισεν ὀπίσσω καὶ πάλιν ἐσύκωσε τὰ βόδια, καὶ ἔδωσε τὴν ζώνην, ὅπου ἐφορούσεν εἰς τὸν ζυγὸν καὶ λέγοντας τοῦ ἀνθρώπου ἀπελθε ἀδελφε, καὶ πλέον μὴ φοβῆσαι· δὲν ὑπόφερε τοῦτο ὁ πονηρὸς ἀλλὰ τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ· λογιάζωντας δεσμὸν καὶ ἐμπόδιον τῆς πονηρᾶς ἐνεργείας του· ἐφώνησε κατὰ τοῦ ἁγίου λέγοντας, ἀδικεῖς με Μόδεστε, διότι ἐδικός μου εἶναι ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος καὶ ὅλος ὁ κόπος του, ἐπειδὴ καὶ ὅσα μοι ἀρέσουν ἔκαμε καὶ τώρα ὅπου ἦλθες ἐσύ εἰς βοήθειάν του ἔκαταφρονέθηκα ἐγώ· διότι εἰς ἐσὲ πιστεύσας, ἐμὲ ἀπερνήθη, καὶ ἐφάνη ἀχάριστος· εἰς ὅσα τὸν ἐσυμβοήθησα πολλὰς φορὰς ὅπου μοι ἐπεκαλέσθη· ὁ δὲ ἅγιος Μόδεστος τὸν ἐπιτίμησε λέγοντας φεῦγε διάβολε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διότι ὁ ἰδικός σου τύπος, καὶ τὸ κατακτητήριόν σου, εἶναι τὸ ἐξώτερον σκότος καὶ εὐθέως διὰ μέσου τῆς ἐπιτιμήσεως τοῦ δικαίου, ἔγεινεν ἄφαντος ὁ διάβολος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον· μετὰ δὲ σημεῖα καὶ θαύματα ἐδόξασεν ὁ Θεὸς τὸν ἅγιον, ὥστε ὅπου τὸν ἔκαμε θαυμαστὸν, καὶ ποθεινὸν· εἰς ὅλους, ὅπου ἔκατοικούσαν τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, περνώντας λοιπὸν μίαν φορὰν διὰ μέσου τῆς πόλεως ὁ ἅγιος, ἤνθρεν εἰς ἓνα μέρος ἄνθρωπον τινὰ πτωχόν, τοῦ ὁποίου τοῦ ἐψόφισεν ἓνα μοσχάρι καλόν, ὅπου εἶχεν, ἐλυπεῖτο οὖν ἀπαρηγόρητα καὶ ἔκλαιε τὸν ὅποιον ἰδὼν ὁ ἅγιος εὐσπλαχνίσθη, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ ἀνέστησε τὸ μοσχάρι· ἐδραμεν δὲ εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἡ φήμη τῶν θαυμάτων του, καὶ μερικοὶ ἔλεγον, ἐκεῖνο, ὅπου ἦτο καὶ ἡ ἀλήθεια, πῶς ὁ Ἀρχιεπί-

σκοπός μας εἶναι ἅγιος, ἄλλοι ἔλεγον ὅχι, ἀμὴ μάγος εἶναι, καὶ διὰ μέσου τῆς μαγείας του τὰ κάμνει αὐτὰ, ἢ ἴσως εἶναι μαθητῆς τινὸς ἐπιτηδείου Ἰατροῦ, ἀμὴ πῶς νὰ τοῦ ἐδόθῃ τὸ χάρισμα τοῦτο ἀπὸ τὸν Θεὸν δὲν ἠθέλαμεν τὸ πιστεύσῃ ποτὲ, καὶ ταῦτα μὲν ἔλεγον οἱ ἀπλοῦστεροι, καὶ ἀσυλλόγιστοι· οἱ δὲ φρονιμώτεροι ἔλεγον, πῶς ἀνίσως καὶ οὗτος δὲν ἦτον εὐσεβής, δὲν ἤθελεν ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς τὴν ἐκκλησίαν διὰ μέσον του εἰς τοὺς ὁποίους πάλιν ἀντέλεγον οἱ ἐναντιούμενοι· ὅτι ἀνίσως καὶ καθὼς λέγετε εἶναι ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος, ἄς ἔλθῃ μαζί μας ἐκεῖ ὅπου κατοικεῖ ὁ μεγαλώτατος δράκων, καὶ ἂν τὸν φονεύσῃ διὰ προσευχῆς, θέλομεν πιστεύσῃ πῶς ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔλαβε τὴν χάριν νὰ κάμῃ τοιαῦτα θαυμάσια, ὁ δὲ ἅγιος ἀκούσας τοῦ λαοῦ τὴν φιλονεικίαν, εὐθὺς ἐπήγεν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καὶ τόσον τὸν ἐδόξασεν ὁ Θεός, ὥστε ὅπου ὅλος ὁ τόπος ἐσεῖετο καὶ ἔτρεμε διὰ μέσον τῆς προσευχῆς· ὅλον τὸ πλῆθος ἐστός καὶ βλέποντας, αὐτὸς ἐσήκωσε τὴν ῥάβδον του, καὶ εὐθὺς ἐνεκρώθη ὁ ὄφις, καὶ ἐτρόμαξαν οἱ παρόντες, καὶ εὐθὺς ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅλοι τους μέγαν ἀνεκήρυξαν τὸν αὐτοῦ δούλον Μόδεστον· αὕτη ἡ φήμη ἐφθασε καὶ ἕως εἰς τὴν ἀκοήν τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος καὶ μ' ὅλον ὅπου ἦτον ἀσεβής, καὶ ἐσπούδαζε κατὰ πολλὰ νὰ κακοποιῇ τοὺς Χριστιανούς, τότε ὅχι μόνον δὲν ἐθυμώθη, ἀλλὰ καὶ ἐξεπλήττετο, καὶ ἐθαύμαζε τὸν ἅγιον· οἶδε γάρ καὶ πολέμιος θαυμάζειν ἄνδρὸς ἀρετὴν· τὸ ὅποιον ἔπαθε καὶ ὁ βασιλεὺς τότε, ἀγκαλὰ καὶ ὕστερον ἀπὸ παρακίνησιν τοῦ Σατανᾶ ἐμελλε νὰ τὸν τιμωρήσῃ, διὰ νὰ τὸν ἀποδείξῃ μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἀκούσαντες ὁ λαός, πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκακοποίησε τὸν δίκαιον, ἀνευφήμουν μετὰ παρρησίας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Ὑψίστον Θεόν, ἀλλὰ ἀκούσατε καὶ ἕτερον θαῦμα, καί ποια γυνὴ χήρα, ἔχοντας πέντε ζευγάρια βόδια, τὰ ἦλθε κακὴ καὶ μεγάλη ἀσθένεια, ἡ γυναικα δὲ ὦντας χήρα, καὶ τὸ χειρότερον πτωχή, καὶ μὴν ἔχουσα ἄλλην κυβέρνησιν, ἐλυπεῖτο καὶ ἐθρήνει ἀπαρηγόρητα, ἔτρεχε λοιπὸν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ ἐδέετο ὅλους τοὺς ἁγίους, νὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὴν συμφορὰν τῆς, καὶ μὴ εὐρίσκουσα βοήθειαν, ἐδραμεν εἰς τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμάν καὶ Δαμιανόν λέγουσα ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἐλεήσατέ μοι τὴν ἁμαρτωλίαν, διότι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου κινδυνεύουν οἱ βόες μου νὰ χαθοῦν, ἐφάνη τῆς λοιπὸν εἰς τὸν ὕπνον τῆς ὁ Ἅγιος Κοσμάς, καὶ εἶπέ της· ὦ γύναι, εἰς ἡμᾶς δὲν ἐδόθη αὐτὸ νὰ Ἰατρεύωμεν τὰ ζῶα, διότι αὐτὴ ἡ χάρις ἐδωρήθη παρὰ τοῦ Θεοῦ, Μοδέστῳ τῷ Μεγάλῳ Ἀρχιερεὶ τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ἂν ὑπάγῃς εἰς αὐτὸν θέλει Ἰατρεύσῃ

τὰ βόδια σου· ἐκείνη δὲ ἐξυπνήσασα, εὐθὺς ἔτρεγεν ἀναζητοῦσα τὸν Μάγαν Μόδεστον, καὶ μὴ εὐρίσκουσα αὐτόν, διότι ἐκατοῖκα μακρὰν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐδέετο μὲ θερμότητα πίστεως νὰ τῇ φανερωθῇ ὁ Ἰατρός· ἐφάνη τῆς λοιπὸν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν εἰς τὸ ὄραμα τῆς, ὁ μέγας Μόδεστος λέγοντάς τῆς, ὦ γυνὴ ὀφθαλμοὶ πόσον πολλὰ ; ἐγὼ εἶμαι ὁ Μόδεστος ὁποῦ ζητεῖς καὶ ἀκούσας τὴν προσευχὴν σου, ἦλθα διὰ νὰ σοὶ Ἰατρεύσω τὰ βόδια σου, ἀλλ' ἀκούσόν μου καὶ εὐθὺς ὁποῦ συκοωθῇς κόψε κἄπιον μέρος ἀπὸ τὰ σιδηρὰ ἐργαλεῖα ὁποῦ ἔχεις, καὶ λαβοῦσα τὰ κομμάτια, πῆγαινε εἰς κἄπιον τόπον, ὁποῦ λέγεται Λαγηνᾶς καὶ ἐκεῖ εἶναι ναὸς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐμπροσθεν τῆς κόγχης τοῦ ὁποίου ναοῦ, κατοικῇ κάποιος ἄνθρωπος Εὐστάθιος λεγόμενος; ὁ ὁποῖος ὄντας τεχνίτης ἐπιτήδειος, θέλει σοὶ κάμει σταυρὸν, τὸν ὁποῖον λαβοῦσα φέρε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ κρῆζας ἐπὶ τὰ Ἱερεῖς, καὶ ἃς κάμουν ἀγρυπνίαν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ τὴν ἡμέραν ἃς λειτουργήσουσιν ὁμοῦ, καὶ ὑστερον ἃς ἀνάψουν κηρὰ, καὶ λαθόντες τὸν σταυρὸν οἱ Ἱερεῖς, ἃς τὸν ἀλείψουν μὲ λάδι, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ λάδι, ἃς ὀφθαλμοὶ τὰ βόδια, καὶ εὐθὺς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἐμῆς ἐπικλήσεως, θέλει φύγῃ ἀπ' αὐτὰ ἡ ἀσθένεια· ταῦτα ἡ γυνὴ διδαχθεῖσα ἀπὸ τὸν ἅγιον, ἔκαμε καθὼς τὴν ἐδίδαξε, καὶ Ἰατρεύθησαν τὰ βόδια τῆς, καὶ εἰργάζοντο ἀνεμποδίστως, καὶ πάντες ἐδίδασκον τὸν Θεόν, ὁποῦ ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τὸν δούλον τοῦ Μόδεστον· ἔπαυσε δὲ καὶ ἠφανίσθη καθε βλάβη τῶν Ἑλλήνων καὶ μάγων καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ βλάβουν τὰ σπῆματα τῶν πιστῶν, ὁποῦ ἐπρόστρεχον εἰς τὴν δύναμιν ἐκείνου τοῦ θαυμαστοῦ σταυροῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁποῖα μετὰ πίστεως ἐορτάσῃ τούτου τοῦ ἁγίου τὴν μνήμην, καὶ κατασκευάσῃ σταυρὸν κατὰ τὸν προειρημένον τρόπον, καὶ κἀνὰ χρόνον τὰ προγεγραμμένα, θέλει φυλαχθῇ ὁ οἶκός του καὶ ὅλα τὰ ζῶα ἀβλαβῆ, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ πάσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀνθρωπίνην βλάβην, ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὁποῦ ὁ μέγας οὗτος Ἱεράρχης Μόδεστος ἔκαμε τὰ τοιαῦτα παραδόξα ἐν Ἱεροσολύμοις, διατρέχουσα ἡ φήμη τοῦ πανταχοῦ, ἔφθασε πάλιν καὶ ἔως εἰς τὸν Βασιλέα· ὁ δὲ ματαιόφρων Βασιλεὺς ἀκούσας, εἶπεν εἰς τοὺς στρατιώτας, ἔως πότε νὰ ὑποφέρωμεν τὰς μαγείας τούτου τοῦ ἀνθρώπου, ἀπελθόντες λοιπὸν ζητήσατε, καὶ εὐρόντες φέρετέ τον εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ μὲ πολλῶν λογίων βασάνους θέλω ἐλέγξῃ τὰς μαγείας του· οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἀπελθόντες ἤραν τὸν ἅγιον, καὶ πιάσαντες αὐτὸν ἐπήγαγιναν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἰς τὸν δρόμον τὸν ὑπῆντησεν ἕνας Ἱερεὺς καὶ τὸν εἶπε θεό-

μενος, ἐλέησόν με Πάτερ ὅτι τὰ βόδια μου πάντοτε ψοφοῦν, ὁ δὲ ἅγιος τοῦ εἶπε, βλέπεις με δεμένον πρὸς βασάνους ἀπερχόμενον, καὶ μοῦ ζητᾷς βοήθειαν ; ὁ δὲ πάλιν ἐδέετο· σπλαγχνισθεὶς οὖν αὐτὸν εἶπε του, ἀπῆλθε, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κάμε τὸν τύπον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ κάλεσον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ Μόδεστου, καὶ θέλει εἶσθαι εἰς βοήθειαν καὶ σύστασιν τῶν βοδίων σου, καὶ ἐγὼ μὲν πηγαίνω νὰ θανατωθῶ, καὶ ἐσύ ἐὰν τιμήσῃς τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου, θέλω εἶσθαι πάντοτε μαζί σου καὶ νὰ ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεόν διὰ βοήθειάν σου· οἱ δὲ στρατιῶται βλέποντές τον πῶς ἔμπορεῖ εἰς τὴν συνομιλίαν τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἔδειραν, λέγοντες, εἰς τὸν Βασιλέα, ἐπροστάχθημεν νὰ σὲ ὑπάγωμεν, σπουδάξε λοιπὸν διὰ νὰ μὴ κινδυνεύσωμεν, καὶ ἡμεῖς διὰ λόγου σου, φθάσαντες δὲ εἰς τὸ Βασιλικὸν κριτήριον, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν ἅγιον ἀπὸ τοῦ σοῦ ἐδόθη χάρις ; δὲν φθάνει ὁποῦ πιστεύεις τὸν ἐσταυρωμένον ὡς Θεόν, ὁμοῦ μὲ τοὺς ὁμόφρονάς σου, ἀμὴ ἐπλήνυσας καὶ ὅλην τὴν πόλιν καὶ σὲ πιστεύουν ὡς ἄν Θεόν, καὶ ὁ ἅγιος εἶπε κακομήχανε, καὶ δολιώτατε ἄνθρωπε, ἐμὲ κανεῖς δὲν μοὶ ἐπροσκύνησεν ὡς ἄν Θεόν, ἀλλὰ τιμῶσιν ὡς δούλον Θεοῦ, καὶ προσκυνοῦσι τὸν ἐσταυρωμένον Θεόν, τὸν ὁποῖον δὲν εἶσαι ἄξιος νὰ τὸν γνωρίσῃς καὶ ἐσύ, καὶ ὁ Βασιλεὺς εἶπεν καὶ ποῖος ἤξεύρει τὸν ἐσταυρωμένον Θεόν, πάρεξ ἐσύ καὶ οἱ σύντροφοί σου οἱ μάγοι; καὶ εὐθὺς ἐπρόσταξε καὶ τὸν ἔδεσαν εἰς μουλάρια θηλυκὰ ἄγρια κατὰ πολλὰ καὶ τὰ ἄφησαν νὰ τρέχουν διὰ νὰ ἀφανισθῇ τὸ σῶμα του συρόμενον ἐπάνω εἰς τὸν πετρώδη ἐκεῖνον καὶ σκληρὸν τόπον, ὁ δὲ ἅγιος εὐθὺς ὁποῦ ἄπλωσε τὰ χερίά του εἰς τὰ μουλάρια, ἐκεῖνα μὲν ἐφυγαν αὐτὸς δὲ ἐφαίνετο λευμένος καὶ ἀβλαβῆς, ὁ δὲ ἀσύνετος Βασιλεὺς καὶ ταῦτα βλέποντας, δὲν ἐκαταλάμβανεν, ἀμὴ ἔλεγε πρὸς τὸν ἅγιον ἡ μαγείαις σου μέλλουν νὰ θανατώσουν καὶ τὰ μολούρια· ὅθεν καὶ ἐκ δευτέρου δέσαντες χεῖρας καὶ πόδας, τὸν ἔδεσαν πάλιν εἰς τὰ μουλάρια, καὶ μὲ πολλὴν βίαν τὰ ἐδίωκαν· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς συρόμενος ἔλεγεν, ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, οὐδεὶς καθ' ἡμῶν· κάποιος δὲ βοσκὸς βλέπωντας τὸν ἅγιον καὶ γνωρίσας ποῖος ἦτον, εἶπεν, ἐλέησόν με πάτερ, καὶ δόσμοι διὰ τῶν προσευχῶν σου νὰ ἀποκτήσω μολάρια· ἐπιτιμήσας λοιπὸν ὁ ἅγιος ἐκεῖνα τὰ ἄγρια μολάρια τὰ ἐσταμάτησεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν δρόμον τους καὶ ἐπρόσταξε τὸν βοσκὸν καὶ ἦλθε σιμὰ ὁμοῦ μὲ τὴν ἀγέλην του, καὶ τὸν εὐχέθη ὁ ἅγιος λέγοντας, ὁ θεὸς ὁποῦ εὐλόγησε τοῦ Ἀβραάμ τὰ ποίμνια τῶν βοῶν καὶ προβάτων, αὐτὸς νὰ σοῦ χαρίξῃ καθε χρόνον δύο μολάρια ἀρσενικὸν

καὶ θηλυκόν, καὶ ὁ μὲν βουκόλος τυχὼν τῆς αἰτήσεως, ἀνεχώρησεν εὐφραϊνόμενος ὁ δὲ ἅγιος ἐπετίμησε τὰ μολύβρια καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὅπου ἐδέθη, ὠργίσθη λοιπὸν ὁ ἀλογώτατος τῶν ζώων καὶ ἀγριώτατος βασιλεὺς πῶς δὲν ἐθανετώθη ὁ ἅγιος ἀμὴ ἔμεινεν ἀβλαβὴς καὶ ἐπρόσταξε καὶ τοῦ ἐκάρησαν εἰς τοὺς μαρτυρικοὺς ἐκείνους πόδας καρφίαν ξυμιτερὰ, καὶ κατόπιν τὸν ἐδίωκον στρατιῶται δέρνοντες ἕως εἰς τρία στάδια, ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν τιμωρίαν γενναίως ὑπέμεινεν ὁ Μακκάριος, ὁ δὲ τύραννος νικηθεὶς, ἐπρόσταξε καὶ ἀπλῶς ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, τριβόλια σιδηρὰ, καὶ ὀξέα καὶ εἶπε νὰ τρέξῃ ἐπάνω τοὺς ὁ μάρτυς ἕως ἑνὶ στάδιον ὁ δὲ Χριστὸς καὶ τότε ἐχάρισεν ὑπομονὴν εἰς τὸν δούλον του καὶ δὲν ἐβλάβη τίποτε, οἱ ἀνήμεροι λοιπὸν τοῦ ἀνήμερου τυράννου ὑπάρχει, ἔλεγον ἀνάμυσόν τους βλέπετε πῶς δὲν ἡμποροῦμεν νὰ τοῦ κἀμωμεν τίποτε κακόν, ἀμὴ ἐλάττω καὶ ἄς τὸν λιθοβολήσωμεν, ἕως ὅπου νὰ σκεπάσωμεν μὲ ταῖς πέτραις τὴν ἀγνωστόν του κεφαλὴν ταῦτα εἶπον καὶ περὶ τοὺς τὸν ἐλίθιζον, ὁ δὲ ἅγιος ἔστεικεν πολλὴν ὥραν προσευχόμενος. Ὁ ἥλιος λοιπὸν μὴ ὑποφέροντας νὰ βλέπῃ τὴν τοιαύτην παρανομίαν ἐσχατίσθη ὁ δὲ Θεὸς δοξάζοντας τὸν δούλον του, ἐγύριζε τοὺς λίθους ὅπου τοὺς ἔρριπταν οἱ φονεῖς Ἰουδαῖοι εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὁ δίκαιος πάλιν μὲ τὴν θεῖαν δύναμιν ἐφαίνετο ἀπαθὴς, οἱ δὲ θαυμάζοντες ἔλεγον, χωρὶς ἄλλο μάγος εἶναι, διότι μήπως δὲν ἐλιθοβολήσῃ καὶ τὸν στέφανον ἐκεῖνον οἱ πρόγονοί μας; ἀμὴ εἰς ἐκεῖνον δὲν ἐσυνέβη τίποτε τοιοῦτον, διότι δὲν ἦτον μάγος ὡς οὗτος ὁ κακοδήμιος καὶ πάλιν ἀπορούμενος, ἐσυμβολεύθησαν μὲ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς ἕνα χάλκιον γεμάτον ἀπὸ μολύβι, ἔπειτα ἀναψαν ἀπὸ κάτω μεγάλῃ πυρκαϊᾷ, καὶ τὸν ἄφησαν μέσα ἕξ ἡμέρας, ὕστερον δὲ νομίσαντες οἱ ἀνόντοι πῶς χωρὶς ἄλλο ἀπέθανεν, ἔστειλαν μερικοὺς ἀπὸ λόγου των νὰ ἀφανίσουν καὶ τὰ κόκκαλά του διὰ νὰ μὴν τὰ εὗρουν οἱ χριστιανοὶ καὶ τὰ τιμήσουν, ἀλλ' ἐπλανήθησαν οἱ ἄφρονες διότι τὴν νύκτα ἤρπασαν οἱ χριστιανοὶ ζωντανὸν τὸν Μάρτυρα καὶ τὸν εἶχαν μαζὶ τους· οἱ σταλθέντες λοιπὸν, ἰδόντες τὸν ζῶντα καὶ ἀβλαβὴ, ἐξεπλάγησαν καὶ πέρωνντες τὸν τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Βασιλέα, τὸν ὅποιον ἰδὼν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος καὶ θηριώδης, εὐθὺς ἐπρόσταξεν καὶ ἐτρύπησαν μίαν κολώναν καὶ ἐκεῖ μέσα ἔδεσαν σφιγτὰ τὰ χεῖρα τοῦ ἁγίου ἔπειτα τοῦ ἔχυναν ἐπάνω εἰς τὸ γυμνόν του σῶμα μολύβι ἀναβραστὸν καὶ ἀναψαν καὶ τριγύρω του μεγάλῃν κἀμινον· ὁ δὲ Μακκάριος Μόδεστος, ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἔμεινεν ἀβλαβὴς, ἔχοντας τὸν ὕψιστον Θεὸν καταφυγὴν του διὰ τοῦτο οὐδὲ κανένα κακόν, οὔτε μάλιστα δὲν ἐγγίεν εἰς τὸ κορμὶ του· εὐ-

θὺς διότι ἡ κἀμινος ἐσβέσθη, ἡ κολώνη ἐσυντρίφη, ὁ δὲ μάρτυς ἐσήκωνε τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εὐχαρίστας τὸν Θεόν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πάλιν ἐλθόντες καὶ τὸν Μάρτυρα ζῶντα καὶ προσευχόμενον ἰδόντες τοῦ ἔλεγον θυσιάσον Μόδεστε τοῖς Θεοῖς διὰ νὰ ἐλευθερωθῇς ἀπὸ τὰ βασάνη· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, εἶπεν, ἐγὼ ἕνα Θεὸν προσκυνῶ καὶ σέβομαι, τότε πάλιν ἔβαλαν τοὺς πόδας του εἰς τὸ ξύλον καὶ τοῦ ἔχυναν πάλιν μολύβι ἀναβραστὸν εἰς τὸ κορμὶ του, ἀλλὰ καὶ τότε ἀβλαβὴς ἐφαίνετο ὁ ἅγιος· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐκεῖνοι καὶ δαιμονιώδεις, φιλονεικούντες νὰ νικήσουν τὴν ἀνδρείαν τοῦ ἁγίου, (ὦ τῆς ὁμότητος καὶ ἀπανθρωπίας!) ἔλειψαν τὴν κεφαλὴν του μὲ πῖσαν καὶ λάδι, ἔπειτα τὴν ἀναψαν μὲ φωτίαν (οἱ ἄξιοι ὡς ἀληθῶς τοῦ αἰωνίου πυρὸς) καὶ ἔτσι τὸν ἄφησαν νὰ περπατῇ διὰ μέσον τῆς πόλεως. Ἐθυμώθη δὲ ὅλη ἡ πόλις διὰ τοῦτο καὶ ἐναντίον τοῦ Βασιλέως ἐδόχησεν, ὁ δὲ βασιλεὺς μανθάνοντας ὅτι ἔγινε σύγχυσις, ἐπρόσταξε καὶ τοῦ τὸν ἤφεραν πάλιν, καὶ ἤρωτήσε τοὺς ἀρχοντας του, τί λέγετε ἐσεῖς διὰ τὸν Μόδεστον; βλέπετε πῶς καμμία βασάνος δὲν τὸν ἔβλαψεν καὶ τώρα ἂν τὸν ἄφήσωμεν μέλλει νὰ πλανήσῃ ὅλους νὰ πιστεύσουν τὸν ἐσταυρωμένον, οἱ δὲ εἶπον, Βασιλεῦ μὴ προστάξῃς πλέον ἄλλο τίποτε, πάρεξ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν καὶ φέροντες ἕνα σπαθί τοῦ τὸ ἐδείξεν ὁ Βασιλεὺς λέγοντας, Μόδεστε ἡ ὁμολόγησαι ταῖς μεγείαις σου ἡ τώρα προστάξω νὰ σὲ ἀποκεφαλίσουν, ὁ δὲ μάρτυς εἶπεν μὲ πολλὴν εὐφροσύνην, ἀληθῶς σήμερον μοῦ προξενεῖς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὰ αἰώνια ἄγαθὰ ὅπου ἀπὸ πολλῆς ἐπεθύμουν. Ὁ Βασιλεὺς λοιπὸν βλέποντας τὸ στερεόν καὶ ἀμετάθετον τῆς γνώμης του, ἀπεφάσισεν ἔτσι, ἐπειδὴ καὶ ὁ Μόδεστος δὲν παύεται εἰς τὴν Βασιλείαν μας, οὐδὲ θυσιάζει τοῖς ἀθανάτοις Θεοῖς, προστάξω νὰ τὸν ἀποκεφαλίσουν ἐξω τῆς πόλεως· φέροντές του λοιπὸν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν διωρισμένον τόπον καὶ ζήτησας ὀλίγον καιρὸν, προσευχήθη λέγοντας ἔτοι. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ δημιουργὸς τοῦ φωτός καταξιώσον με τῆς σῆς Βασιλείας, ὅτι σὲ Δέσποτα καὶ μόνον ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου· καὶ διὰ σὲ θανάτου καὶ βασάνων κατεπόνησα μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνης με τῶν σῶν ἀγαθῶν φιλάνθρωπε, καὶ δέομαί σου ὅστις μὲ ἐπικαλεσθῇ καὶ μὲ ἐορτάξῃ, καὶ ὅποιος ἀναγνώσῃ τὸ μαρτύριόν μου, βοήθησον αὐτῷ πάντοτε, καὶ χάρισαί του πλοῦσις τὰ ἐλέη σου· καὶ ἀποδιώξον ἀπὸ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ ὅλα του τὰ ζῶα πᾶσαν βλάβην καὶ ἀσθένειαν, καὶ πλῆθυνον τὰ ζῶα του ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια, Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν δούλων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Ταῦτα εἰπὼν καὶ εὐχόμενος, ἀπεκεφαλίσθη

τῇ 1Η'. τοῦ Δεκεμβρίου Μηνός, ἡμέρα παρασκευή, διότι ἔτσι ἐπαρ-
εσχάλεσαν· ἐπειδὴ ἐν ταιαύτῃ ἡμέρᾳ ἔγειναν καὶ ἡ κοσμοσωτήριος
σταύρωσις· ὅσοι λοιπὸν ἐκ πίστεως καὶ πόθου ἐορτάζουσι τὸν ἅγιον
τοὺς βοηθεῖ καὶ τὸν οἶκον καὶ τὰ ζῶα των εὐλογεῖ καὶ πληθύνει
καὶ τοὺς ἐλευθερώνει ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ Κράτος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΜΟΔΕΣΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

ΤΑΙΣ ΑΥΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΙΑΙΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΛΕΗΣΟΝ
ΚΑΙ ΣΩΣΟΝ ΗΜΑΣ. ΑΜΗΝ

ᾠδὴ ζ'. Ἀφραστον Οχδύμα.

Συχναῖς νιφάσι, καὶ ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, ἀρδευομένη
οἷα λιπαρά, καὶ εὐγεως γῆ δέδεται πολυφόρος, ἡ ἐκκλησία
Χριστοῦ καρποφοροῦσα, ἀρετῶν καρποφόρων παγκαρπίαν.

Ουκέτι στέγην, τὴν ἀμετρον παρρησίαν σου, καὶ τὸν ζῆλον
ὃν ἔσχες σοφῆ, οἷα μιμητὴς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν δαιμό-
νων θήραμα ὁ κακεργάτης, καταγράφει τὴν ψῆφον σου θανάτου.

Αρπαγες λύκοι, καθάπερ μάρτυς οἱ δῆμιοι, ὡς ἀρνίον ἀρπά-
σαντες, σπουδῇ εἰς τὸν τῆς καταδίκης τόπον ἔσυρον, καὶ τοῖς λί-
θοις λιθάζοντες ἀσπλάγχυνος, τὸν καλὸν σε κατέσφαξαν ποιμένα.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα, τὸ ἐν προφήταις θρυλούμενον, καὶ δικαίους
πάσαι ἐμφανῶς Παρθένης ἀγνὴ τεζομένη πάρεστιν, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων, λυτρωτὴς ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

ᾠδὴ γ'. Ἐκ φλογός τοῖς ὁσίοις.

Αδιάσειστος πύργος, στύλος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τείχος,
βάσις τῆς πίστεως λύρα μελουργός, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλά-
νης καθαιρέτης, Μόδεστε ἀνεδείχθης.

Ωσπερ ἥλιος πάτερ σαφῶς ἀνέτειλες, τὴν Σιών καταυγάζων
φωτὶ τῶν ἔργων σου, ὅθεν υἱὸν τῆς ἡμέρας ἐπέγνωμεν, καὶ Σιών
τῆς ἄνω Μόδεστε κληρονόμον.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος πάντοτε, τῶν βασάνων παρῆλθες
τὸ μέγα πένθος, καὶ τοὺς γαληναίους ἐφθασας ἀγαλλόμενος ἐν-
δοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν θεηγόρων ῥήσεις πεπλήρωνται, ἡ Παρθένης ἐγγί-
ζει τεκεῖν τὸν κύριον, ἅπαντα ἡ γῆ εὐφραινέσθω χορεύουσα, καὶ ἀ-
γαλλιᾶσθω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. μὴ ἐποδύρου μου μητερ.

Πατριαρχῶν ἐμήγυρις, προφητῶν ἡ πανήγυρις, Ἱεραρχῶν καὶ
Ἀποστόλων δῆμοι καὶ χοροὶ, ἀθλητῶν ἀγέλαι, μαρτύρων φάλαγ-
γες Ἀσκητῶν καὶ ὁσίων συστήματα, τὴν σὴν ἀνιούσαν προσέπι-
πον Ἱερομάρ-υς τὴν ψυχὴν.

Ωραϊσμένη ὡς νύμφη, καὶ περιβεβλημένη, πεποικιμένη ἀ-
ρετῶν, χρυσοῖς ἐν χρυσσωτοῖς, ὡς φιδρὴν παστάδα τὸ θεῖον σκῆ-
νός σου, ἡ ψυχὴ σου λυπούσα πρὸς τὰς φωτοειδεῖς οὐρνίους πα-
στάδας ἀνῆλθε Μόδεστε.

Ητυραννὶς τοῦ θανάτου, ἐξησθένησεν ὄντως ζῶσι καὶ γὰρ ἐν
τῷ Θεῷ δικαίων αἱ ψυχαί, τοῦ δὲ λόγου πίστις σὺ εἰ Μόδεστε,
καὶ νεκρὸς γὰρ θχυμάτων προχέεις ποταμούς τοῖς ἐν πίστι τῷ
θεῷ φοιτῶσιν οἶκός σου.

Θεοτοκίον

Συγχαίρει πάσῃ ἡ κτίσις, τῷ σῶ τόκῳ παρθένε, τὴν γὰρ Ἑδὲμ ἡ Βηθλεὲμ ἠνέωξεν ἡμῖν, καὶ ἰδοὺ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἅπαντες, ἀπολαύοντες, βοῶμεν ἑκτενῶς, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας Δέσποινα πλήρωσον.

Εξάποστειλάριον, φῶς ἀναλλοίωτον.

Εν Ἱεράρχαις αὐγάζεις, ὡς ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν τοῖς μάρτυσι λάμπεις, ὥσπερ ἐν ἄστροις σελήνῃ, διὸ τὴν σὴν εὐφημοῦμεν, κοίμησιν Μόδεστε πάτερ Σιών ἁγίας τὸ κλῆος.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χρυσοπλοκάτῃ πύργε, καὶ δωδεκάτοιχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεσπότην.

Ιεῖς τοὺς αἶνους ἰστώμεν στίχ. δ'. ἤχος α'

Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Λάσεων νάματα ὁ σὸς, ναὸς τοῖς προστρέγουσιν, ἀναπηγάξει ἐκαστοτε Μόδεστε ἐνδοξε, καὶ ἐκ πλάνης πάθη καὶ βυθίζει φάλαγγας, δαιμόνων συνεργεῖα τοῦ πνεύματος, Χριστὸν, ἰκέτευσέ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μόδεστε πανεύφημε πιστοὺς, ἡ σὴ μνήμη σήμερον, προσεκάλεσάτο ἅπαντας, πανηγυρίσαι σου, ἀρετὰς τὰς θείας, μαρτυρίου σκῆματα, θαυμάτων τὴν πληθύν, ἣν ἀπήργασας Θεοῦ τῇ χάριτι, ἱερόαθλε τρισόλβιε, ὃν δισώπει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Απαύγασμα ὥφθης ἀληθῶς, Ἱεράρχα Μόδεστε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι, καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὥφθης, ἀρραγῆς ἀκλόνητος, ὑπέρμαχος θεόφρων καὶ πρόβουλος, πάντων ἐνώπιον, δογματίζων ἀκριβέστατα, τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον.

Εθραίων ὁμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, Ἱερομάρτυς πολύαθλε, καὶ θεῖα χάριτι, τούτους ἐκνικήσας πρὸς Χριστὸν ἀνέ-

δραμες, ἀθλήσας δι' αὐτὸν καρτερώτατα, ὃν νῦν ἰκέτευσέ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δύξα ἤχος πλ. δ'.

Τὶς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου σοφέ; ἡ τίς ἐξαριθμήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὥσπερ ἄσαρκος ὑπῆνεγκας, πλείονα δὲ τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐκομίσω ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ δεξιᾶς, Ἱερομάρτυς πανσεβάσμιε Μόδεστε, οὐ μόνον γὰρ τῶν ζωηρότων παθημάτων αὐτοῦ κοινωνὸς ἰζηώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφάρτου δόξης, ὡς ἱερεὺς καὶ μάρτυς ἀξιοθαύμαστος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, ἡ τῆς ἐορτῆς οἶον βούλει.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανδύλας αὐτοῦ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν· ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους· ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱερομάρτυρα.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΚΤΗΝΗ

Ο τοῦ φωτός δημιουργός Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καταξίωσον ἡμᾶς τῆς βασιλείας σου, ὅτι δέσποτα καὶ μόνον ἐπεπύθηναι ἡ ψυχὴ μου, καὶ διὰ τὸ ὄνομα σου θανάτου καὶ βασάνων ἠλόγησα· μὴ οὖν ἀνάξιον κρίνης με φιλόφθωπε τῶν σὶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἐπάκουσόν μου τοῦ δούλου σου, καὶ πρόσδεξαί μου ταύτην τὴν προσευχὴν, καὶ ὅστις τὸ ἐμὸν ἐπικαλέσεται ὄνομα, καὶ τὴν μνήμην ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἐκτελέσῃ, βοηθός αὐτῷ γενοῦ Κύριε, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτόν, ἀλλ' ἐμπλήσῃς αὐτὸν παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ δώρησαι αὐτῷ πλοῦσια τὰ ἐλέη σου· καὶ ὅστις ἀναγνώσῃ τὸ τῆς ἀθλήσεώς μου μαρτύριον, εὐλόγησόν αὐτόν Κύριε, καὶ πάσαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Ἀπέλασον δὲ ἀποδίωξον διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μόδεστου ἀπὸ πάντων αὐτοῦ τῶν κτηνῶν πανταίαν βλάβην καὶ νόσον. Ναὶ Δέσποτα ἔπιθε ἐξ ἁγίου καταικχητηρίου σου ἐπὶ τὴν προσευχὴν καὶ εὐλόγησον, καὶ πλήθυνον τὰ κτήνη αὐτοῦ, ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σὲ θεραπόντων, ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΜΑΜΑΝΤΟΣ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΚΤΗΝΗ

Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ ἐλάχιστος Μάμας ὑπάρχων ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμελγὼν τὰς ἐλάφους καὶ τυροὺς ποιῶν διένεμον τοῖς πένησι, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ σπηλαίοις μέχρι τοῦ μαρτυρίου μου, ἐκεῖ οὖν μοῦ διατρίβοντος προσήλθον Ἰωάννης καὶ Φιλόθεος παρακαλοῦντες καὶ λέγοντες, φθόνος τοῦ διαβόλου ἐπέπεσεν εἰς τὰ ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τελευτῶσι κακῶς καὶ δεόμεθά σου ἅγιε τοῦ Θεοῦ προσευξαί ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα ἰαθῶσιν ἀπὸ παντός κακοῦ εἰς μνημόσυνον τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου εἰς δόξαν Θεοῦ, ἐγὼ δὲ εἶπον αὐτοῖς, ἀδελφοί μου πνευματικοί, ἐγὼ ἀμαρτωλὸς εἰμι, καὶ ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει, αὐτοὶ δὲ ἐπέμενον παρακαλοῦντες με καμφθεὶς πρὸς τὰς δεήσεις αὐτῶν προσευξάμενος τῷ Κυρίῳ εἶπον. Ἐπικαλούμεθά σε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν κατελθόντα ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων καὶ σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ θελήσει δὲ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστάντα, καὶ ζῶν τῷ γένει τῶν βροτῶν χαρισάμενον, ὑπάκουσάν μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου Μάμαντος, καὶ ὅστις ἐστὶν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει πολλῇ, καὶ ἐπικαλέσῃτε τὸ ὄνομά σου Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μνησθεῖν τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος μὴ ἐπέλθοι ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ, ἢ τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν αὐτοῦ διαβολικὴ συμφορὰ ἢ ἄλλη τις νόσος.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Κύριε ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῷ λόγῳ σου συστησάμενος πάντα πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, μὴ παρίδῃς τὴν δέσιν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς δούλου σου, ἀλλ' ἐπάκουσάν μου φιλόνηρωπε Κύριε, καὶ ὅπου ἀναγνωσθῇ αὕτη μου ἢ προσευχῇ εἴτε εἰς βοάς, καὶ ὅστις ἐπικαλέσῃται σε καὶ μνησθῇ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος μὴ ἐπέλθοι ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ νόσος ἢ ἕτερος πειρασμός.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Κύριε καὶ Δέσποτα ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πάσης κτίσεως, καὶ πάσης πνοῆς ἔχων τὴν ἐξουσίαν ἐπικαλούμεθά σε ἵνα διὰ τὰ ἁπειρά σου

ἐλέη παρίδῃς τὰ πλήθη τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ μὴ ἐπέλθοι τις νόσος ἐπὶ τὰ ποίμνια ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἀφάρτον σου φιλάνθρωπίαν ἤλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, καὶ ἐρρύσω ἐκ τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου καὶ ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ· σὲ γὰρ φοβήσονται καὶ τρέμουνσι πᾶσαι αἱ ἐναντία δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ καὶ εὐλογεῖ πάντα τὰ ἐπουράνια τάγματα· σὲ καὶ ἡμεῖς ἐπικαλούμεθα τὸν μόνον εὐσπλαγχνον καὶ ἐλεήμονα Θεόν, κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν ἀναξίαν ταύτην δέσιν ἡμῶν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα καὶ ἀποδώξω ἀπὸ τῆς ποιμνίας ταύτης πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ εὐλόγησον αὐτὴν ὡς εὐλόγησας Ἀβραάμ, Ἰσάκ, Μωϋσῶν καὶ Ἀαρὼν καὶ Δαυὶδ, τῶν ἁγίων ποιμένων τὰ ποίμνια. Εὐδόκησον δὲ Κύριε ῥυθῆναι τὴν ποίμνην ταύτην ἀπὸ παντός νοσήματος ὁ κλῖνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλόγησον τῆς ποιμνίας τοῦ δούλου σου (δεῖνος) καὶ ἀποδώξω ἀπ' αὐτῆς πάντα τὰ ἐνεργήματα τοῦ διαβόλου, ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀληθινὸς καὶ παντοδύναμος κτίστης καὶ Θεὸς παντός τοῦ κόσμου, ὁ μὴ παραβλέπων ψυχὰς δεομένας, σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοὺ δεόμεθα, καὶ παρακαλοῦμεν φιλόνηρωπε Κύριε, εὐλόγησον τὴν ποίμνην ταύτην ὡς εὐλόγησας τοῦ δούλου σου Ἰακώβ καὶ ἐπλήθυνας αὐτοῦ τὰ ποίμνια, αὐτὸς πλήθυνον καὶ τὴν ποίμνην ταύτην ἐν χιλιάσι, καὶ μυριάσι, καὶ ῥύσαι αὐτὴν ἀπὸ παντός κακοῦ καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ διαβόλου καὶ αἵρας θανατηφόρου φρούρησον αὐτὴν δι' ἀγγέλων ἁγίων σου, συντηρῶν καὶ φρουρῶν καὶ τὸν κεκτημένον δούλον σου ἀσκανδάλιστον καὶ ἀνεπιρέαστον, ἀπολαμβάνων τὴν ἐφειλομένην εὐχαριστίαν ἐξ αὐτοῦ, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλάνθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ σὺν τῷ πνεύματι καὶ ἁγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, ἦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν· τέλος τῶν εὐχῶν αὐτῶν.

ΕΥΧΑΙ

ΕΙΣ ΠΟΙΜΝΙΑ, ΕΡΙΦΙΑ, ΒΟΥΚΟΛΙΑ, ΜΕΛΙΣΣΙΑ,
ΧΩΡΑΦΙΑ, ΑΜΠΕΛΙΑ, ΚΑΙ ΚΗΠΟΥΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Επικαλούμεθά σε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν κατελθόντα ἐκ τῶν Πατριαῶν κόλπων, καὶ σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καθὼς ἠθέλησας, καὶ Σταυρόν, καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα, καὶ ζῶν τῷ κοσμῷ δωρησάμενον.

Επάκουσόν μου τοῦ δούλου σου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου. Ὁπως πρεσβείαις τῆς παναγίας Μητρός σου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν ποίμνην ταύτην, μήτε ἐπὶ τούτων τῶν Βοῶν Διαβολικὴ τις συμφορὰ, ἢ ἄλλη τις νόσος. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν, καὶ τῷ λόγῳ σου συστησάμενος πάντα πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν. μὴ παρίδῃς τὴν δέξιν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, ἀλλ' ἐπάκουσόν μου φιλόνηρωπε Κύριε, καὶ ἀποδιώξον ἀπὸ τῆς ποίμνης ταύτης, καὶ ἀγγέλων τῶν Βοῶν, πᾶν εἶδος ἀσθενείας, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῇ οἰαδήποτε νόσος οὐδέποτε, οὔτε πειρασμοί, ἀλλὰ μενέτω σῶα, καὶ ὑγεί.

Ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν ἥλιον εἰς φῶσιν τῆς ἡμέρας, πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, Σελήνην δὲ καὶ Ἀστέρας πνιζάμενος εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Νυκτός, πρὸς βοήθειαν ἡμῶν. Ἐπάκουσόν μου Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ ἀληθινόν. Ὄνομα, ὁ Ὁδηγός, καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου. Ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ ὅπου ἀναγνωσθῇ ἡ εὐτελής μου αὐτῇ προσευχῇ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ ἐκεῖ πειρασμός, ἢ ἄλλη τις συμφορὰ· καὶ ῥύσαι Κύριε τὴν ποίμνην τοῦ δούλου σου (δεῖνος) ἀπὸ πάσης περιεργείας τοῦ Διαβόλου, καὶ ἀπὸ κακῶν καὶ πονηρῶν καὶ κακοβούλων ἀνθρώπων. Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὰ Ποίμνια, καὶ Βουκόλια τοῦ δούλου σου (δεῖνος) ἀπὸ πάσης ἐπερχομένης συμφορᾶς. Σὺ ὁ καταβάσας τροφὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ χορτάσας τὸν λαόν ἐν τῇ ἐρήμῳ, διὰ τῆς σῆς φιλανθρωπίας. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπάκουσόν μου τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. ὁ ἐν τῇ παναρχάν-

τῷ παρθένῳ σαρκωθείς, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννηθείς, καὶ γαλακτοτραφεὶς, καὶ μητέρα σὺν αὐτῇ ἀναδείξας, ὁ καὶ τοῖς ἐκεῖ ἀγραυλοῦσιν ποιμέσιν ἀγαλλίασιν τότε, καὶ εὐφροσύνην δεδωκώς. Αὐτὸς καὶ ἤδη εὐφρανὸν τὸν δούλόν σου (δεῖνα), καὶ ἴσασι τὴν ποίμνην αὐτοῦ καὶ Βουκόλιζ, διὰ τῆς παναρχάντου σου Μητρός, καὶ τοῦ ἁγίου Μοδέστου Ἱεροσολύμων, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἐτι δὲ αὐτοῖς γάλα, πρὸς τροφήν, καὶ αὐξήσιν τῶν τέκνων αὐτῶν αἱ ἡμῶν.

Ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης, καὶ δημιουργὸς τῶν πάντων, ὁ διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καταβάς ἐξ Οὐρανοῦ, δι' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ καταδεξάμενος γενέσθαι ἄνθρωπος ὡς οὐκ ἐπῆκουσας Ἰωάν· τοῦ προφήτου σου ἐν κοιλίᾳ ὄντος τοῦ Κήτους, οὕτω καὶ νῦν ἐπάκουσον τὴν δέξιν ταύτην ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καὶ οἷα ποίμνη ἀναγνωσθῇ ἡ εὐτελής μου αὐτῇ προσευχῇ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ πειρασμός τις, ἀλλ' ἀοράτῳ δυνάμει σου βασανιζόμενος, ἀναχωρησάτω ἐξ αὐτῆς, ὃν καὶ διὰ τοῦ φοικτοῦ σου ἐνόματος, ἐπιτιμῶ αὐτόν, λέγων· ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, πνεῦμα πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον, τὸ ἐπιβουλεύον, καὶ ἀδικούν τὴν ποίμνην τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (δεῖνος). Ὀρκίζω σε, ἵνα ἀναχωρήσῃς ἀπὸ τῆς μάνδρας ταύτης, ἀπὸ τῆς βοσκῆς, ἀπὸ τοῦ ποτόν, καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν. Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσόν μου δεομένου τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ πρόσδεξαι τὴν δέξιν μου, καὶ φύλαξον τὴν ποίμνην ταύτην, καὶ τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς μέλλοντα γενέσθαι, καὶ εὐλόγησον αὐτὰ, καὶ πλήθυνον αὐτὰ εἰς χιλιάδας χιλιάδων, ὡς ἐπλήθυνας, διὰ Ἡλιοῦ τῆς χήρας τὸ ἄλευρον, καὶ Δέσποτα παρακαλοῦμεν σε, εὐλόγησον τὴν ποίμνην ταύτην, καὶ πλήθυνον, καὶ αὐξήσον αὐτὴν ἐν χιλιάσι καὶ μυριάσιν. Ἀποδιώξον ἐξ αὐτῆς πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν διὰ τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα βόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα πολυέλεε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐλεήμων καὶ πανάγαθος ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης κτύσεως, σοὺ δεόμεθα καὶ σε παρακαλοῦμεν ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ οὕτω καὶ νῦν εὐλόγησον καὶ τὴν ποίμνην ταύτην, καὶ Βουκόλια, καὶ κτήνη τοῦ δούλου σου (δεῖνος), καὶ πλήθυνον αὐτὰ

εἰς χιλιάδας, καὶ μυριάδας, καὶ ῥύσαι αὐτά, ἐκ τῆς δυναστείας τοῦ Διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάσης ἐπιβολῆς ὀρατῶν καὶ ἀκροάτων ἐγθρῶν, καὶ ἄβυσσος θανατικῆς καὶ λοιμικῆς νόσου. Ὅπως διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως, ἀποδώσωσιν ἡμῖν δαψινῆς τὸ Γάλα

Καὶ Κύριε ἐπάκουσόν μου τοῦ οἰκτροῦ δεομένου σου πρεσβείαις τῆς ἀγνῆς κηρύσεως σε, καὶ τῶν ἁγίων Μοδέστου Ἱεροσολύμων, Πολυκάρπου Σμύρνης, Μάμαντος, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἐτέρᾳ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μοδέστου Ἱεροσολύμων, λεγομένη εἰς βλάβην Βοῶν, Ἰππων, Ὄνων, Ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν καὶ Μελισσῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐλεήμων καὶ πανάγαθος, ὁ πᾶσαν τὴν νυκτὴν καὶ αἰσθητὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργίας ὁ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐκχέων ἐπὶ πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ δημιουργηθέντα· ὁ διὰ τῆς παιαγάθου προνοίας σου, πάντα προνοῶν καὶ πάντων κηδόμενος τῶν κτισμάτων σου. Ἀύλων, ὕλικῶν, λογικῶν, Ἀλόγων, ἐμφύλων, ἀψύχων ἀπὸ τῶν πρώτων ἕως τῶν ἐσχάτων οὐδὲν γὰρ ἀπρονοήτων, οὐδὲ ἡμῶν κηδόμενος παρὰ σοὶ τῷ ποιητῇ καὶ προνοητῇ τοῦ παντός. Σὺ γὰρ εἰ ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλὼν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Σὺ εἰ ὁ ἐξανατέλλον χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην, ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων. Σὺ εἰ ὁ διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου τούτεστι τὸν Διάβολον, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου θανατώσας τὸν θάνατον. Σὺ εἰ ὁ πάλαι τὰς τῶν ζῶων ἀγέλας τοῦ Ἰσραὴλ ἀνωτέρας φυλάξας τοῦ θανατηφόρου πληγῆς τῶν προτοτόκων ζῶων τῶν Αἰγυπτίων. Σὺ εἰ ὁ καὶ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου, τὸν μὲν Ὅφιν θανατώσας, καὶ τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος τῷ ἑαυτοῦ τῷ διαφθείραντα. τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πίνοντα ζῶα καὶ νεκροθέντα, τῇ ζωοποιῷ δυνάμει σου ἀναστήσας, τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα Δαίμονα, ἐμφανῇ γενέσθαι παρεσκευάσας, ὁμνῶντα, μηδέποτε προσεγίνισαι τολμῆσαι, ὅπου ἂν ἐπικληθῇ τὸ ταπεινὸν ἐμοῦ Ὄνομα. Σοῦ τοίνυν δέομαι Δέσποτα πανάγαθε καὶ ποιητὰ τοῦ παντός, καὶ σὲ ἱκετεύω τὸν τῆς ζωῆς πάσης αἴτιον. Ἐπάκουσον ταύτης μου τῆς δεήσεως, καὶ ἀπέλυσον πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἀπὸ τῶν Βοῶν, Ἰππων, Ὄνων, Ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν, Με-

λισσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ζῶων, τῶν εἰς χρεῖαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου τῶν ἐπικαλουμένων σὲ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. Καὶ δὸς Κύριε πᾶσι τοῖς τὴν ἐμὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσι τοῖς λειψάνοις μου· εἰρήνην σταθεράν, πληθυσμὸν ζῶων, ἀφθονίαν σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἐπὶ πᾶσιν, ἀρεσιν ἀμαρτιῶν, σωματικῶν ὑγείαν καὶ τὴν τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν.

Καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς ἰδίῳις σπλάγχνοις ἐπικαμπτόμενος, οἰκτεῖρον τὰ πάσχοντα ζῶα, τῇ δρεπάνῃ τοῦ θανάτου ἀγεληδὸν θερίζομενα· καὶ ὡς λόγον μὴ ἔχοντα, μόνους τοὺς μυκήθους καὶ ταῖς γοεραῖς καὶ ἀνέρθροις φωναῖς, τὸ πάθος καὶ τὴν ἐδύνην αὐτῶν ἐλεεινῆς ἐξαγγέλλοντα, ὥστε καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπάθειαν τούτην ἔλκεσθαι. Εἰ γὰρ δίκαιος οἰκτεῖρη ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, κατὰ τὸ γεγραμμένον, πῶς οὐκ οἰκτερήσεις ταῦτα σὺ, ὁ τούτων ποιητὴς καὶ προνοητής; Σὺ γὰρ εὐσπλαγχνε καὶ τῶν ἐν τῇ Κιβωτῷ ζῶων ἐμνήσθης ὑπὸ τῆς οἰκείας χρηστότητος καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου νικώμενος, ἵνα διὰ τῆς εὐεξίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Βοῶν καὶ τῶν λοιπῶν τετραπόδων ζῶων καλλιέργηται μὲν ἡ γῆ, αὐξάνουσι δὲ οἱ καρποὶ, καὶ ἀφθόνως οἱ δούλοι σου, οἱ ἐπικεκλημένοι τὸ ὄνομά μου, ἀπολαύωσι τῶν ἰδίων γεωργίων· ἐκ τούτων δὲ πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύουσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ δοξάζωσι μὲν σὲ τὸν χορηγὸν παντός ἀγαθοῦ τιμῶσι δὲ καμὲ τὸν σὸν δούλον ἱκέτην θερμότατον τῆς Πανοκρατορικῆς Βασιλείας σου.

Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΛΙΣΣΙΑ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ὁ εὐλόγησας τὰς εἰσόδους τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ αὐτὸς εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὰ Μελίσσια τοῦ δούλου σου (δεῖνος), καὶ φύλαξον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτὰ ἀπὸ ὀφθαλμῶν πονηρῶν καὶ γλώσσης κακῆς, τῆς λαλούσης πονηρὰ κατὰ τῶν Μελισσίων τούτων, καὶ φύλαξον ἀπὸ παντός πειρασμοῦ καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ Διαβόλου ἀπ' αὐτῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἀρραγὴς πέτρα καὶ θεμέλιος ἰσχυρὸς, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς καὶ τῶν Ἁγίων Λαυριντίου, Κοδράτου, Μοδέστου, Ἀγαπίου, Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Επάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένου σου καὶ διαφύλαξον τὰ παρόντα Μερίσσια ἀπὸ πάντων τῶν Ἑρπετῶν καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν Μυράκων καὶ Σρικῶν καὶ τῆς Ἀκρωτηρίας καὶ Καμίσσης, ἀπὸ τε γλωσσῶν κακῶν καὶ ὀφθαλμῶν πονηρῶν καὶ πάσης συνεργείας τοῦ Διαβόλου, ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τῶν Μυράκων. Ἵνα ἀβλαβῇ διαιτώμενα, πολυπλάσιον ἀποδώσῃς τὸν καρπὸν αὐτῶν ἐν παντὶ καιρῷ, εἰς δοξολογίαν φωταγωγίαν τοῦ Ἁγίου σου Ὁνόματος.

Καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ σου, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πτερῶν ἡμῶν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τιμάται δα/μῆς

19

I. NIKOLA-I-DOY

ΠΗΔΑΛΙΟΝ

ΤΗΣ

ΟΡΘΟΔΟΤ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΗΤΟΙ

ΑΝΑΤΕΣ ΟΙ ΙΕΡΟΙ

ΚΑΙ

ΘΕΙΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ὡς
Ἁγίων ἱεροπονητοῦ

καὶ
Νικομήτου ἁγίου

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΟ ΝΕΜΤΟΝ

ΑΝΑΜΑΣΙΝ

ΙΩΑΝ ΝΙΚΟΛΑΙΟΥ

(Καυσαδῆς)

EN AΘHNAIS

ΤΥΠΟΙΣ Ι. ΝΙΚΟΛΑ-Ι-ΔΟΥ

1908

ΒΑΛΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΗΜΕΤΕΡΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

3	Παρακλητική Νῆξ
60	Εὐφροσύνη
40	Τριῶν
4	Εὐχαρίστη
4	Τριῶν
3	Τριῶν
12	Κυριακῶν
4	Εὐχαρίστη καὶ Ἀποστόλων
6	Πεντηκοστή
2	Εὐχαρίστη
7	Ἄπαντα ὑποδείκνυται.
Δρ. 12	ἄλ. ἡ δέξια
14	Τριῶν
16	»

ΣΗΜΑΙ